

Ustawa

z 26.10.2023 r.

o Krulewskiej Inkwizycji

Rozdział I

Zagadnienia ogólne

Art. 1. §1. Krulewską Inkwizycję stanowią Wielki Inkwizytor, Wysoki Inkwizytor, pozostali zastępcy Wielkiego Inkwizytora, inkwizytorzy powszechni oraz inkwizytorzy stanu.

§2. Wielki Inkwizytor jest organem naczelnym Krulewskiej Inkwizycji. Funkcję Wielkiego Inkwizytora sprawuje Przewodniczący Wysokiego Trybunału.

§3. Inkwizytorami powszechnymi są inkwizytorzy Inkwizycji Generalnej, inkwizytorzy Inkwizycji Wojskowej oraz inkwizytorzy inkwizycji prowincjonalnych.

§4. Inkwizytorami stanu są inkwizytorzy Komisji ds. ścigania zbrodni przeciwko bezpieczeństwu i majestatowi Krula.

Art. 2. §1. Krulewska Inkwizycja wykonuje zadania z zakresu ścigania przestępstw oraz stoi na straży praworządności.

§2. Obowiązki określone w § 1 Wielki Inkwizytor, Wysoki Inkwizytor, zastępcy Wielkiego Inkwizytora, inkwizytorzy powszechni oraz inkwizytorzy stanu wykonują poprzez:

- a) prowadzenie lub nadzorowanie postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz sprawowanie funkcji oskarżyciela publicznego przed sądami,
- b) podejmowanie środków przewidzianych prawem, zmierzających do prawidłowego stosowania prawa w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, albo w innych postępowaniach określonych w ustawie lub dekrete,
- c) sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem decyzji o pozbawieniu wolności lub aresztowaniu,
- d) gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie danych, pochodzących z prowadzonych lub nadzorowanych postępowań oraz udziału w postępowaniu sądowym, administracyjnym lub innych postępowaniach przewidzianych przez ustawę lub dekret, przekazywanie danych właściwym służbom i organom,
- e) zaskarżanie do sądu niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych oraz udział w postępowaniu sądowym w sprawach zgodności z prawem takich aktów,
- f) koordynowanie działalności w zakresie ścigania przestępstw przez inne organy i służby,
- g) współdziałanie z organami państwowymi, siłami porządkowymi, siłami zbrojnymi oraz innymi służbami w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa,
- h) współpracę i udział w działaniach podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Krulestwo Multikont,

i) opiniowanie projektów aktów normatywnych,

j) podejmowanie innych czynności określonych w ustawach lub dekretach.

§3. Inkwizytorzy Inkwizycji Wojskowej wykonują zadania w zakresie spraw wojskowych.

§4. Inkwizytorzy stanu wykonują działania w zakresie zadań Komisji ds. ścigania zbrodni przeciwko bezpieczeństwu i majestatowi Króla, określonych w Rozdziale III.

Art. 3. Każdy inkwizytor wykonuje czynności określone w art. 2 § 2, chyba że w uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej inkwizycji lub Wielki Inkwizytor zarządzi inaczej.

Art. 4. Inkwizytor ma prawo uczestniczyć na prawach strony lub uczestnika postępowania w każdym postępowaniu prowadzonym przez organy administracji publicznej, sądy i trybunały, chyba że ustawa lub dekret stanowią inaczej.

Art. 5. Inkwizytor jest zobowiązany do kierowania się zasadą bezstronności i równego traktowania wszystkich obywateli przy podejmowaniu działań określonych w ustawie lub dekreście.

Art. 6. §1. Inkwizytor przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach lub dekreście jest niezależny, chyba że ustawa lub dekret stanowią inaczej.

§2. Inkwizytor jest zobowiązany do wykonywania zarządzeń i poleceń Wielkiego Inkwizytora lub inkwizytora kierującego jednostką organizacyjną inkwizycji, do której przynależy inkwizytor.

§3. Polecenie powinno być uzasadnione i wydane na piśmie.

§4. Jeżeli inkwizytor nie zgadza się z poleceniem, może żądać zmiany polecenia lub wyłączenia go od udziału w sprawie. O wyłączeniu rozstrzyga Wielki Inkwizytor. Żądanie inkwizytor wnosi na piśmie wraz z uzasadnieniem do przełożonego, który wydał polecenie.

§5. W razie stwierdzenia oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa dokonanej przez inkwizytora przy podejmowaniu działań przewidzianych w ustawie lub dekreście, Wielki Inkwizytor na wniosek przełożonego inkwizytora wszczyna postępowanie dyscyplinarne.

Art. 7. §1. Wielki Inkwizytor lub inkwizytor przełożony jest uprawniony do zmiany decyzji inkwizytora podległego.

§2. Inkwizytor przełożony może przekazywać podległym mu inkwizytorom wykonywanie czynności należących do jego zakresu działania.

§3. Inkwizytor przełożony może przejmować sprawy prowadzone przez inkwizytorów podległych i wykonywać ich czynności, chyba że przepisy stanowią inaczej.

Art. 8. Organy samorządu terytorialnego, organy administracji rządowej, inne państwowe jednostki organizacyjne oraz inne organizacje udzielają Wielkiemu Inkwizytorowi i inkwizytorom pomocy w realizacji ich działań.

Art. 9. §1. Wielki Inkwizytor lub upoważnieni przez niego inkwizytorzy mogą przedstawić organom władzy publicznej, a w szczególnie określonych przypadkach także innym osobom, informacje o działalności inkwizycji.

§2. Wielki Inkwizytor lub upoważnieni przez niego inkwizytorzy mogą przekazać mediom informacje na temat toczącego się postępowania przygotowawczego lub dotyczące działalności inkwizycji.

Rozdział II

Organizacja inkwizycji

Art. 10. §1. Wielki Inkwizytor kieruje działalnością inkwizycji osobiście lub za pośrednictwem Wysokiego Inkwizytora oraz zastępców Wielkiego Inkwizytora.

§2. Wielki Inkwizytor jest przełożonym inkwizytorów powszechnych i inkwizytorów stanu.

§3. Wielki Inkwizytor może upoważnić Wysokiego Inkwizytora lub swoich zastępców do wykonywania jego kompetencji i zadań.

Art. 11. §1. Wysokiego Inkwizytora oraz pozostałych zastępców Wielkiego Inkwizytora w liczbie nie większej niż 3 powołuje spośród inkwizytorów Inkwizycji Generalnej Krul na wniosek Przewodniczącego Wysokiego Trybunału. W tym samym trybie Krul odwołuje Wysokiego Inkwizytora oraz zastępców Wielkiego Inkwizytora.

§2. Jeśli Wysoki Inkwizytor lub inny zastępca Wielkiego Inkwizytora rażąco naruszy przepisy prawa lub interes Krulestwa, zostaje odwołany przez Krula, o czym informuje się Przewodniczącego Wysokiego Trybunału.

§3. Jednym z zastępców Wielkiego Inkwizytora jest Arcyinkwizytor do spraw wojskowych, sprawujący kierownictwo nad działaniami inkwizytorów Inkwizycji Wojskowej. Kandydaturę Arcyinkwizytora do spraw wojskowych Przewodniczący Wysokiego Trybunału uzgadnia z Lordem Marszałkiem.

§4. Jednym z zastępców Wielkiego Inkwizytora jest Wysoki Inkwizytor, przewodniczący Komisji ds. ścigania zbrodni przeciwko bezpieczeństwu i majestatowi Krula, powoływany spośród inkwizytorów stanu.

Art. 12. §1. Inkwizytorów powszechnych powołuje i odwołuje Krul na wniosek Wielkiego Inkwizytora.

§2. Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi inkwizycji są Inkwizycja Generalna, Inkwizycja Wojskowa oraz inkwizycje prowincjonalne.

§3. Na inkwizytorów Inkwizycji Wojskowej Wielki Inkwizytor nominuje w pierwszej kolejności inkwizytorów będących żołnierzami zawodowymi lub oficerami w spoczynku.

Art. 13. §1. Inkwizycja Generalna zapewnia obsługę Wielkiego Inkwizytora.

§2. Do podstawowych zadań Inkwizycji Generalnej należy również zapewnienie udziału inkwizytora przy postępowaniu przed Wysokim Trybunałem, Sądem Najwyższym, prowadzenie i nadzorowanie postępowań przygotowawczych, sprawowanie nadzoru instancyjnego i służbowego nad

postępowaniami prowadzonymi w inkwizycjach prowincjonalnych, prowadzenie wizytacji Inkwizycji Wojskowej i inkwizycji prowincjonalnych.

§3. Inkwizycją Generalną kieruje Wielki Inkwizytor.

§4. Wykonywanie zadań Wielkiego Inkwizytora w zakresie kierownictwa nad Inkwizycją Generalną może zostać przekazane odpowiedniemu zastępcy Wielkiego Inkwizytora. W tym celu Wielki Inkwizytor wydaje odpowiednie upoważnienie.

Art. 14. §1. W Inkwizycji Generalnej tworzy się biura.

§2. Jednym z biur jest Biuro do spraw przestępczości zorganizowanej, właściwe w sprawach ścigania przestępczości zorganizowanej, centralnej przestępczości korupcyjnej oraz zwalczania terroryzmu.

§3. Dyrektorów biur powołuje i odwołuje Wielki Inkwizytor.

Art. 15. §1. Inkwizycję prowincjonalną tworzy dla obszaru jednej lub kilku prowincji. Inkwizycje prowincjonalne tworzy i znosi Król na wniosek Wielkiego Inkwizytora.

§2. Do podstawowych zadań inkwizycji prowincjonalnych należy zapewnienie udziału inkwizytora w postępowaniach przed sądami prowincjonalnymi w zakresie określonym przez ustawy lub dekrety oraz prowadzenie i nadzorowanie postępowań przygotowawczych w sprawach niezastrzeżonych dla pozostałych jednostek organizacyjnych inkwizycji.

§3. Inkwizycją prowincjonalną kieruje inkwizytor prowincjonalny. Inkwizytor prowincjonalny jest powoływany i odwoływany przez Wielkiego Inkwizytora.

§4. Inkwizytor prowincjonalny jest przełożonym inkwizytorów inkwizycji prowincjonalnej.

§5. W inkwizycjach prowincjonalnych tworzy się wydziały.

§6. Kierowników wydziałów powołuje i odwołuje inkwizytor prowincjonalny.

Art. 16. §1. Inkwizycja Wojskowa zapewnia obsługę Arcyinkwizytora do spraw wojskowych.

§2. Do pozostałych zadań Inkwizycji Wojskowej należy zapewnienie udziału inkwizytora w postępowaniach dotyczących spraw żołnierzy Wielkiej Armii Krulestwa oraz prowadzenie i nadzorowanie postępowań przygotowawczych w sprawach żołnierzy Wielkiej Armii Krulestwa.

§3. Na inkwizytorów Inkwizycji Wojskowej Wielki Inkwizytor

Art. 17. §1. Inkwizycją Wojskową kieruje Arcyinkwizytor do spraw wojskowych.

§2. Arcyinkwizytor do spraw wojskowych jest przełożonym inkwizytorów Inkwizycji Wojskowej.

Art. 18. Wielki Inkwizytor może zarządzić wizytację inkwizycji prowincjonalnych lub Inkwizycji Wojskowej w celu kontroli realizacji zadań przez tę jednostkę, w określonym zakresie.

Art. 19. Jednostką organizacyjną inkwizycji wyższego stopnia jest:

- 1) w stosunku do inkwizycji prowincjonalnej – Inkwizycja Generalna
- 2) w stosunku do Inkwizycji Wojskowej – Inkwizycja Generalna

Art. 20. Inkwizytorami bezpośrednio przełożonymi są:

- 1) Wielki Inkwizytor – w stosunku do Wysokiego Inkwizytora i pozostałych zastępców Wielkiego Inkwizytora,
- 2) Wysoki Inkwizytor - w stosunku do inkwizytorów stanu,
- 3) Arcyinkwizytor do spraw wojskowych - w stosunku do inkwizytorów Inkwizycji Wojskowej,
- 4) pozostali zastępcy Wielkiego Inkwizytora w zakresie zleconych czynności – w stosunku do inkwizytorów inkwizycji prowincjonalnych i Inkwizycji Wojskowej,
- 5) inkwizytorzy prowincjonalni – w stosunku do inkwizytorów inkwizycji prowincjonalnych.

Rozdział III

Komisja do spraw ścigania zbrodni przeciwko bezpieczeństwu i majestatowi Krula

Art. 21. §1. Zbrodnie przeciwko bezpieczeństwu i majestatowi Krula, jak również zbrodnie przeciwko bezpieczeństwu członków Rodziny Krulewskiej, podlegają ściganiu ze strony Komisji ds. ścigania zbrodni przeciwko bezpieczeństwu i majestatowi Krula, zwanej dalej „Komisją”.

§2. Zbrodnie określone w § 1 stanowią zbrodnie popełnione przez jednostki ludzkie, godzące w majestat Krula, naruszające jego bezpieczeństwo lub narażające go na niebezpieczeństwo, stanowiące przestępstwo według aktów normatywnych regulujących sprawy karne. Są to również zbrodnie naruszające bezpieczeństwo lub narażające na niebezpieczeństwo członków Rodziny Krulewskiej.

§3. Komisja stoi na straży interesu prawnego Krula i członków Rodziny Krulewskiej oraz ściga zbrodnie określone w § 2.

§4. Komisja jest niezależną jednostką organizacyjną Krulewskiej Inkwizycji.

Art. 22. §1. Inkwizytorów stanu powołuje i odwołuje Krul na wniosek Wysokiego Inkwizytora.

§2. Inkwizytorzy stanu wykonują zadania z zakresu:

- 1) wszczynania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach karnych określonych w art. 21 § 2,
- 2) reprezentowania Krula lub członków Rodziny Krulewskiej przed sądami i trybunałami krajowymi oraz międzynarodowymi we wszczętych przez inkwizytorów stanu sprawach karnych,
- 3) pozostałych zadań inkwizytorów określonych w art. 2, podjętych w celu realizacji zadań Komisji określonych w art. 21 § 3.

Art. 23. §1. Przełożonym inkwizytorów stanu jest Wysoki Inkwizytor.

§2. Wysoki Inkwizytor kieruje pracami Komisji.

§3. Wielki Inkwizytor nie może bez zgody Krula wydać inkwizytorom stanu poleceń określonych w art. 6 § 2, wykraczających poza zakres działań Komisji.

Rozdział IV

Działalność inkwizycji

Art. 24. §1. Inkwizytor wszczyna i prowadzi postępowanie przygotowawcze albo zleca wszczęcie lub prowadzenie takiego postępowania innemu organowi, a następnie wykonuje w takich sprawach czynności oskarżyciela przed sądem.

§2. Inkwizytor sprawuje nadzór nad postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez inny uprawniony do tego organ.

§3. W przypadku gdy postępowanie przygotowawcze ujawni istnienie okoliczności sprzyjających popełnianiu przestępstw lub utrudniających ich ujawnianie, inkwizytor może żądać przeprowadzenia kontroli, a także wszczęcia przeciwko winnym postępowania dyscyplinarnego w ramach stosunku służbowego.

Art. 25. Wielki Inkwizytor może wystąpić do centralnych organów administracji państwowej o podjęcie środków w celu usprawnienia działalności podległych im organów w zakresie postępowania przygotowawczego.

Art. 26. §1. Inkwizytor wykonuje czynności oskarżyciela przed wszystkimi sądami i trybunałami.

§2. W razie gdy wyniki postępowania sądowego nie potwierdzają zarzutów oskarżenia, inkwizytor może cofnąć akt oskarżenia.

Art. 27. §1. Inkwizytor wnosi środki odwoławcze i środki zaskarżenia od orzeczeń sądowych.

§2. Udział inkwizytora w postępowaniu cywilnym, administracyjnym lub innych postępowaniach określają ustawy lub dekrety.

Art. 28. Jeśli wymaga tego ochrona praworządności, inkwizytor może żądać przedstawienia akt lub dokumentów, przesłuchiwać świadków i zasięgać opinii biegłych, a także przeprowadzać oględziny w celu wyjaśnienia sprawy.

Art. 29. Inkwizytor sprawuje nadzór nad wykonywaniem postanowień o tymczasowym aresztowaniu i innych decyzji o pozbawieniu wolności.

Rozdział V

Inkwizytor

Art. 30. Na stanowisko inkwizytora może zostać powołany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo Krulestwa Multikont,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył studia prawnicze w Krulestwie Multikont lub uznane zagraniczne studia prawnicze,
- 4) jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków inkwizytora.

Art. 31. Wielki Inkwizytor konsultuje kandydaturę inkwizytora z Wysokim Trybunałem.

Art. 32. Inkwizytor rozpoczyna stosunek służbowy wraz z doręczeniem aktu powołania i złożeniem ślubowania Wielkiemu Inkwizytorowi o następującej treści: „Uroczyscie ślubuję na powierzonym mi stanowisku inkwizytora wiernie służyć Krulestwu Multikont, stać na straży prawa i strzec praworządności i kierować się w postępowaniu zasadami godności i uczciwości”.

Art. 33. §1. Inkwizytor jest zobowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem.

§2. Inkwizytor powinien w służbie i poza służbą strzec powagi sprawowanego urzędu i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności inkwizytora lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności.

Art. 34. §1. Inkwizytor jest zobowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których w postępowaniu przygotowawczym oraz poza jawną rozprawą sądową powziął wiadomość ze względu na stanowisko inkwizytora.

§2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa także po ustaniu stosunku służbowego.

§3. Z tajemnicy inkwizytora zwolnić może tylko Krul.

Art. 35. §1. Inkwizytor nie może, w czasie trwania stosunku służbowego, wykonywać żadnej innej pracy, za wyjątkiem pełnienia funkcji członka Wysokiego Trybunału lub nauczyciela akademickiego.

§2. Rada Lordów nominuje kandydatów na członków Wysokiego Trybunału spośród inkwizytorów powszechnych oraz inkwizytorów stanu. Nie może zostać nominowany inkwizytor pełniący funkcję Wielkiego Inkwizytora, Wysokiego Inkwizytora oraz zastępcy Wielkiego Inkwizytora.

§3. Inkwizytor-członek Wysokiego Trybunału nie wykonuje zadań Inkwizycji Krulewskiej określonych w art. 2 § 1 oraz zadań Komisji określonych w art. 21 § 3. Wobec inkwizytora-członka Wysokiego Trybunału art. 6 § 2-5 oraz art. 7 nie stosuje się.

Art. 36. §1. Inkwizytor oraz Wielki Inkwizytor nie mogą być pociągnięci do odpowiedzialności karnej ani zostać tymczasowo aresztowani lub zatrzymani.

§2. Inkwizytor odpowiada dyscyplinarnie przed Wysokim Trybunałem za:

- 1) oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa,
- 2) działania wymierzone przeciwko interesowi narodowemu Krulestwa Multikont,
- 3) działalność publiczną nie dającą się pogodzić z urzędem inkwizytora,
- 4) działalność zawodową inną niż określone w art. 35 § 1,
- 5) uchybienie godności urzędu.

§3. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna i prowadzi wyłącznie oddelegowany do tego przez Wielkiego Inkwizytora inkwizytor.

Art. 37. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) nagana,
- 2) usunięcie z zajmowanej funkcji w ramach Krulewskiej Inkwizycji,

3) wydalenie z Krulewskiej Inkwizycji.

Art. 38. O postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym przeciwko inkwizytorowi stanu informuje się Krula. Krul może ułaskawić dyscyplinarnie skazanego inkwizytora stanu.

Senat Krulestwa